ANUL IX No. 2655 — EDIŢIA A TREIA — MARTI 8 OCTOMBRIE, 1896

NUMERUL 10 BANI
ABONAMENTELE
INCEP DE LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte
In Bucureştĭ la Casa administraţieĭ
In Judeţe şi Streinătate prin mandate poştale
Un an în Ţară 30 Lei; în Streinătate 50 Lei
Şase lunĭ 15 „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ 13 „
Un număr în streinătate 20 banĭ
MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te ferescĭ Romîne de cuiŭ strein în casă!
V. Alexandri

NUMERUL 10 BANI
ANUNCIURILE
In BUCUREŞTI şi JUDEŢE se primesc numaĭ la ADMINISTRAŢIE
In STREINATATE, direct numaĭ la administraţie şi la toate Oficiile de Publicitate
Anunciurĭ la pag. IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „
Un număr vechiŭ 20 Banĭ

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

INTRUNIREA D-luĭ FLEVA.—SCRISOAREA D-luĭ MIRZESCU

Trădătorul Dim. A. Sturdza

Venirea la putere a colectiviştilor acum un an, în frunte cu tîmpitul şi veninosul lor şef, se datoreşte demisiunei grupului junimist din ministerul conservator.

Acele trei demisiunĭ aŭ fost date după o prealabilă înţelegere între Carol şi P. Carp.

Regele ştiea de pe atuncĭ că, cu prilejul inaugurăreĭ Porţilor de fier, împăratul şi regele Austro-Ungarieĭ va veni în Bucureştĭ pentru a face vizită suveranuluĭ român.

Regele ştiea că conservatoriĭ, cu toate defectele lor, sînt oamenĭ bine crescuţĭ, carĭ vor primi pe Franţ-Iosef cu amabilitate şi maĭ ales cu tactul politic necesar uneĭ vizite atît de importante.

Regele, cunoscând însă şi apucăturile sĕlbatice ale colectiviştilor în opoziţie, ştiea foarte bine că aceştia, fără pic de ruşine, s'ar fi dedat la venirea în Bucureştĭ a împăratuluĭ-rege la cele maĭ neruşinate şi odioase scandalurĭ. — Pe această turmă de neruşinaţĭ şi odioşĭ scandalagiĭ, Carol, aducînd'o la guvern, a transformat'o într'o turmă de supuşĭ lacheĭ al căreia şef a renegat şi scuipat pe tot trecutul sĕŭ.

Prevederile regale s'aŭ realizat. Duşmanul înverşunat al luĭ Goluchowski şi al luĭ Banfy a devenit sluga lor plecată; şi ziarele din Viena şi din Pesta aŭ acoperit acum cu laude pe acela căruia, acum un an, îĭ aruncaŭ cele maĭ triviale injuriĭ.

Abia un an a trecut de la venirea colectiviştilor la putere şi se vorbeşte deja de o remaniare ministerială. Cea maĭ mare destrăbălare domneşte în administraţie şi în justiţie.

La Peatra-Neamţ, pentru a se descoperi hoţiĭ comise de conservatorĭ, s'aŭ schimbat treĭ judecătorĭ de instrucţie, până s'a găsit un oare-care Cernat, judecător sindic, care a lanşat mandate de depunere contra hoţilor, înainte de a fi constatat hoţiile. Acest sindic slugoiŭ s'a supus orbeşte ordinilor pe care le primise de la centru. Mandatele acestuĭ judecător aŭ fost casate de Camera de punere sub acuzaţie a Curţeĭ de Apel din Iaşĭ.

La Galaţĭ şi la Ploeştĭ—pentru a nu cita de cât două oraşe — Tache Stolojan, Gh. C. Cantacuzino şi Dim. A. Sturdza aŭ aruncat muşamaua colectivistă asupra unor colosale potlogăriĭ săvârşite de Malaxa şi de Radu Stanian.

Preşedintele consiliuluĭ de miniştri priveşte cu o nedemnă nepăsare toate aceste murdăriĭ care constitue o ruşine asupra întreguluĭ partid dirijat de el. – Dim. A. Sturdza nu are acum de cât o singură ţintă, aceea de a compromite interesele noastre economice şi de a îngenunchea demnitatea politică a regatuluĭ romîn.

Convenţia consulară ce voeşte şeful colectiviştilor a încheia cu regatul grecesc este culmea infamiilor comise de acest şarlatan în murdara sa viaţă publică. Această convenţie nu este de cât o neruşinată îndrumare spre încheerea unor convenţiunĭ consulare cu Austro-Ungaria şi Germania.

Ceea ce defunctul Ion C. Brătianu a renunţat a face cu Germania în 1887, văzênd indignaţiunea pe care o ridicase în toată ţara şi opoziţiunea ce sĕ formase în rĕndurile majorităţeĭ guvernamentale; — Dim. A. Sturdza voeşte cu orĭ-ce preţ a o face cu Grecia, sigur fiind de oarba supunere a mamelucilor trimişĭ de prefecţĭ în dealul Mitropolieĭ şi în palatul Universităţeĭ.

Prin convenţia consulară între România şi Grecia se vor regula:

1.)— Juridicţiunea consulilor românĭ şi grecĭ.

2.) — Drepturile consulilor asupra vaselor.

3.) — Chestiunele de succesiune.

4.) — Situaţiunea supuşilor şi a comunităţilor.

Nu ştie oare infamul trădător, primul-ministru de astă-zĭ, că această convenţie consulară este folositoare numaĭ Grecieĭ?

România e plină de grecĭ; — în porturile noastre pavilionul grecesc arborat pe vase este foarte numeros; — succesiunele supuşilor grecĭ şi ale comunităţilor sunt iarăşĭ numeroase.

Câţĭ supuşĭ românĭ, câte vase cu pavilionul român, câte succesiunĭ române, câte comunităţĭ române avem noĭ oare în Grecia şi în porturile Grecieĭ?

Răspundă — dacă îĭ dă mâna — infamul trădător Dim. A. Sturdza, la această întrebare.

* * *

Fi-vor majorităţile actuale din Corpurile Legiuitoare atât de elugarnice, atât de decăzute până a compromite, prin voturile lor, interesele noastre economice, şi până a îngenunchea demnitatea politică a regatuluĭ român?

Nu va luci oare în ele un moment scânteia de independenţă ce a izbucnit în 1887 în majorităţile brătieniste?

Alex. V. Beldimanŭ

SATIRA POLITICA

Boala luĭ Palladi

Bĭetul ministru al Domeniilor, după cum spun ziarele, suferă de diabetă; din această cauză va fi nevoit să-şĭ dea demisia şi să redevină simplu mitocan-naţional.

Eŭ cred că matadorul trebue să aĭbă boala ce i se atribue, ştiut fiind că ea se capătă maĭ ales din supărare; şi nu puţin necăjit a trebuit să fie, mititelul, cînd majestatea sa Frantz-Iosef l-a maltratat ceva maĭ pe jos de cît pe Melissiano.

Maĭ cred iarăşĭ că abdomenistul să aĭbă această boală, fiind-că diabeta se maĭ numeşte şi „Zaharisealăˮ, ĭar Palladi, de la o vreme încoace, e cu totul zaharisit.

Am însă o nedumerire. Se ştie că diabeta e o maladie care se constată, cum am zice, prin pi... piul omuluĭ, ĭar amicul Palladi şi-a perdut pi... uitul de cînd a fost lezat în partea pieptuluĭ de către împăratul austriac. Adică vorba ăluia: „Unde daĭ şi unde crapă!ˮ Loveşte împăratul la butonieră şi efectele se cunosc tocmaĭ la chiotoarea pantalonilor.

Are şi diabeta misterurile eĭ, n'aĭ ce zice.

Vax.

Petiţia luĭ Ghenadie

Fostul mitropolit a ţinut să se adreseze regeluĭ într'un moment cînd petiţia sa ar putea să producă o impresie puternică.

El a ales ajunul aniversăreĭ naştereĭ prinţuluĭ Carol, finul săŭ.

In ziua în care la castelul Peleş se făceaŭ marĭ pregătirĭ pentru a serba cea de a treia aniversare a prinţuluĭ Carol, naşul a adus aminte cuscrilor săĭ, că el se află arestat la Căldăruşanĭ şi că acoperit, de cea maĭ gravă acuzare, el nu găseşte în ţară niciĭ dreptul pe care îl are cel din urmă locuitor, dreptul de judecată.

*

Ghenadie nu s'a înşelat, petiţia sa a produs o impresie foarte vie asupra regeluĭ.

Prinţesa Maria maĭ ales şi-a exprimat părerea de răŭ despre soarta tristă în care se află naşul fiuluĭ eĭ.

Regele chiar, înţelegînd unde bate petiţia fostuluĭ mitropolit, şi dîndu-şĭ seamă cît de primejdioasă e calea cea nouă pe care fostul mitropolit împinge chestia sa, era foarte afectat.

Ni se spune că regele a zis:

— Mitropolitul Ghenadie vrea să-mĭ forţeze mîna. Ar fi timp ca chestia aceasta să se sfîrşească.

*

Regele s'a întreţinut cu D. Sturdza şi cu ceĭ-l'alţĭ miniştri asupra chestieĭ acesteia, şi primul-ministru i-a declarat următoarele:

— Am încercat toate mijloacele posibile ca să pun capăt chestieĭ acesteia, am pierdut însă orĭ-ce speranţă că s'ar putea găsi un mijloc să împăcăm pe fostul mitropolit. Nu ne rămîne de cît judecata înaintea Curţeĭ de Casaţie, pentru delicte de drept comun.

La acestea regele a răspuns:

— Credeţĭ că aveţĭ probe suficiente? Nu vă e teamă că şi judecata înaintea Curţeĭ de Casaţie nu va avea alt rezultat de cît mărirea scandaluluĭ?

*

Miniştriĭ sînt foarte plouaţĭ. D. Sturdza, în înţelegere cu D. Mirzescu, pregătise un memoriŭ pe care trebuia să-l iscălească Ghenadie şi pe care memoriŭ D. Mirzescu îl şi tipărise chiar. In acest memoriŭ strecurase cîte-va rîndurĭ prin carĭ Ghenadie îşĭ cerea iertare de la Sinod.

Acele rîndurĭ eraŭ menite să aplaneze conflictul. Sinodul ierta pe Ghenadie şi îĭ da arhieria onorifică.

Fostul mitropolit însă, n'a voit să semneze şi a ameninţat pe D. Mirzescu că dacă publică memoriul, îl va face răspunzător, iar dacă îl maĭ supără cu vizitele sale, va da publicităţeĭ lucrurĭ carĭ nu aŭ să-ĭ placă.

Cum va rezolvi chestia guvernul?

Iată o întrebare pe care şi-o pune încă şi D. D. Sturdza.

Rep.

ACTUALITAŢI

Gladstone

Sir William-Ewart Gladstone s'a născut în 1809 la Liverpool.

Fiŭ al unuĭ bogat comerciant, Gladstone îşĭ făcu studiile la Oxford şi, la 1832, se aruncă în luptele politice.

Ales deputat, el se făcu remarcabil prin talentul săŭ oratoric şi cîştigă simpatiile mareluĭ om de stat, Robert Peel.

Sub auspiciile luĭ Peel, Gladstone îşĭ începu cariera sa politică, şi caracteristic la acest bătrîn şi foarte capabil om de stat, e faptul că începu prin a face parte din partidul cel maĭ reacţionar din Anglia, spre a sfîrşi acuma prin a fi şeful liberalilor-radicalĭ.

Gladstone a fost în multe rîndurĭ, — ca şef al liberalilor, — prim-ministru al Englitereĭ.

In această calitate, Gladstone s'a ilustrat prin tactul săŭ, atît în politica internă cît şi în cea externă, aducînd Anglieĭ nenumărate serviciĭ.

Acum cîţĭ-va anĭ se retrăsese din fruntea partiduluĭ liberal, lăsînd în locul săŭ pe lordul Rosebery.

Acesta dîndu-şĭ însă acum în urmă demisia, Gladstone, de şi în vîrstă de 87 de anĭ, voieşte să redevie şeful liberalilor şi să formeze din noŭ cabinetul englez.

Diplom.

UN TORTURATOR

Uşurinţa cu care justiţia trece asupra celor maĭ multe cazurĭ de tortură, încurajează pe funcţionariĭ fără friŭ moral, ca să se dedea la toate pornirile bestialeĭ lor naturĭ.

Ceva maĭ mult. Insu-şĭ guvernul nu prea se emoţionează de asemenea sălbătăciĭ, ĭar regimul liberal s'a ilustrat maĭ în tot-d'a-una prin speţa funcţionarilor schingĭuitorĭ.

Este destul să amintim că vestitele torturĭ de la Mărăşeştĭ s'aŭ săvîrşit sub un minister liberal; torturile de la Bordenĭ, de asemenea torturile din Dobrogea, tot cam pe vremea celor de la Bordenĭ, decĭ sub acelaş minister.

Acuma, după torturile din Bacăŭ, avem înfiorătoarele torturĭ de la comuna Vieroşĭ din Olt, făptuite în ziua de 2 ale curenteĭ şi al cărora autor este sub-prefectul Negulescu.

Firea sălbatecă a funcţionaruluĭ acestuia, a canibaluluĭ administrativ, a contribuit ca victimile să fie supuse uneĭ seriĭ îndelungate de schingĭuirĭ. Bieţiĭ săteni aŭ fost ridicaţĭ cu forţa, bătuţĭ, după aceea li s'aŭ fiert mîĭnile în apă clocotită, li s'a turnat apă fierbinte pe şezut, li s'a dat să mănînce ardeiŭ roşu în cantităţĭ enorme, într'un cuvînt, mizerabilul sub-prefect a inventat tot soiul de supliciĭ, nemulţumindu-se cu bătăile şi bestialităţile obicĭnuite.

Fără să facem direct responsabilĭ pe miniştri pentru acest fapt, constatăm că oameniĭ regimuluĭ liberal, devotaţiĭ partiduluĭ, aceia cu carĭ avea pretenţie D. Sturdza să moralizeze ţara, aŭ ajuns o adevărată spaĭmă publică.

Torturile de la Olt sînt consecinţa naturală a primeĭ de încurajare dată banditilor de la Bacăŭ. Căcĭ, dacă în satrapia Domnuluĭ Ion Lecca, poliţia are dreptul să comită atrocităţĭ fără seamăn, de ce adică sub-prefectul de la Vieroşĭ n'ar avea dreptul să fie încă şi maĭ fioros?

Dragoş.

Maĭ puţină dragoste

Colectiviştiĭ nu ne slăbesc cu dragostea. Articolele noastre aŭ dezonoarea de-a fi reproduse în foile poliţieneştĭ şi această umilire de sigur nu ne convine. Organ absolut independent, e firesc lucru, ca să lovim în toate partidele şi după cum lovim în colectivişti, să lovim şi în conservatori, în tocmaĭ cum ne permitem observaţiunĭ şi la adresa D-luĭ Fleva.

Aŭ drept însă colectiviştiĭ să ne ia pe noĭ drept martorĭ? Ferească D-zeŭ. Mărturiile ştiut este că nu se pot trunchia, trebuie de luat în întregul lor şi acest total ar fi dezastruos pentru partidul *ignobiluluĭ.* **De ce atuncĭ li se scîrbeşte mărturisirile noastre sincere şi să ia numaĭ partea în care duşmaniĭ colectivităţeĭ sânt biciuiţĭ după cum merită?**

Şi apoĭ cu ziarele comisăreneştĭ maĭ avem şi altă costiune de răfuit. La anumite ocaziĭ, când atacul nostru îĭ prea doare, săntem numiţĭ *foaie de scandal, ziar de şantagiŭ* **şi săntem gratificaţĭ cu toate epitetele pe carĭ grajdariĭ comuneĭ le inspiră comisarilor redactorĭ. Dacă săntem** *gazetă de scandal,* **ne întrebăm: ce greutate aŭ mărturisirile noastre, fie ele chiar şi în potriva adversarilor politicĭ aĭ colectivităţeĭ? Dacă însă cuvântul nostru însemnează ceva, atuncĭ se pune întrebarea, cum putem numi infamia întrebuinţată de colectiviştĭ, când, la nevoie, ne înjură şi îşĭ aruncă asupra noastră toate balele lor otrăvite?**

In tot cazul, ceea ce rugăm pe domniĭ ocultiştĭ este să ne slăbească cu dragostea. Pentru noĭ, cea maĭ sângeroasă injurie este lauda Domniilor lor.

In coloanele foilor poliţieneştĭ, proza noastră se simte înjosită şi umilită, ca şi când întâmplarea te aduce în societatea unor pungaşĭ, a unor escrocĭ, saŭ alţĭ colectiviştĭ de meserie.

Sfinx.

Alegerile în Ungaria

Agitaţiunĭ electorale.—Partide nouĭ. Succes efemer.

Agitaţiunĭ electorale

Agitaţiunile electorale din Ungaria devin din zi în zi maĭ pronunţate.

Toate partidele şi naţionalităţile din regatul vecin vor lua de astă-dată parte la alegerile legislative, carĭ vor avea loc la 16 Octombrie.

Numaĭ romîniĭ se abţin încă; dar chĭar în abţinerea lor, eĭ agită în favoarea partiduluĭ popular-catolic, care le promite o administraţiune maĭ sinceră şi maĭ bună de cît aceea a partiduluĭ liberal, care se află astă-zĭ în capul guvernuluĭ maghiar.

Actualul guvern din Ungaria va avea o grea luptă în viitoarele alegerĭ, căcĭ partide cu totul nouĭ s'aŭ ivit, ĭar cele vechĭ carĭ pînă astă-zĭ s'aŭ abţinut de la alegerĭ, s'aŭ hotărît a intra din noŭ în luptă.

Partide nouĭ

Intr'adevăr, pe lîngă partidul naţional sub conducerea luĭ Apponyi şi a liberalilor independenţĭ sub conducerea luĭ Kossutt, carĭ aŭ luptat în toate alegerile, maĭ vedem astă-zĭ şi *pe socialiştĭ, pe partidul popular catolic, partidul agrar şi în fine pe sîrbĭ şi slovacĭ* intrînd în lupta electorală contra guvernuluĭ.

Aceste din urmă patru partide, ĭaŭ parte în alegerĭ pentru prima oară în ultimiĭ cincĭ-spre-zece anĭ. Sîrbiĭ şi slovaciĭ, maĭ ales ceĭ carĭ s'aŭ retras din Camera maghiară şi s'aŭ abţinut încă de la 1876, daŭ mult de muncă guvernuluĭ, de oare-ce agitaţiunile lor electorale sînt foarte pasionate, aşa că zilnic se întîmplă ciocnirĭ sîngeroase între guvernamentalĭ şi opoziţie.

Guvernamentaliĭ fiind însă susţinuţĭ de poliţie şi de geandarmĭ, exasperează pe membriĭ opoziţieĭ şi provoacă ast fel arestărĭ şi chĭar vărsărĭ de sînge.

Succes efemer

Toate agitaţiunile opoziţieĭ vor avea însă un neînsemnat rezultat, căcĭ guvernul liberal din Ungaria e decis a lupta cu toată energia şi întrebuinţează mijloacele cele maĭ extreme şi maĭ deplorabile pentru a zdrobi orĭ-ce opoziţiĭ.

Guvernul maghiar va ieşi dar şi de astădată victorios, căcĭ opoziţia nu poate cîştiga de cît cel mult 120 de scaune.

Succesul guvernuluĭ, orĭ cît ar fi el de mare, nu va întări însă situaţiunea zdruncinată a liberalilor ungurĭ; din contră o va slăbi încă, căcĭ mijloacele pe carĭ le întrebuinţează guvernul pentru a reuşi în aceste alegerĭ, sînt dintre acelea carĭ întărindu-l în aparenţă, îl slăbesc în realitate, de oare-ce aceĭ bătuţĭ şi schingĭuiţĭ astă-zĭ vor cîştiga simpatiile întreguluĭ popor şi vor lupta cu atît maĭ multă pasiune în contra actualuluĭ guvern din Ungaria.

Val.

Armata bulgară

Romîniĭ sînt obicĭnuiţĭ să privească pe bulgarĭ ca pe nişte zarzavagiĭ carĭ ar putea să-ţĭ inspire poate compătimire, dar nicĭ-o-dată frică.

Această eronată opinie pe care o avem despre vecinii noştri de peste Dunăre, este o mare greşală, cu atît maĭ mult cu cît bulgariĭ nu maĭ sînt prieteniĭ noştri, ci aliaţiĭ Rusieĭ. Bulgaria, şi maĭ ales armata bulgară, ar trebui dar să ne intereseze, căcĭ e foarte răŭ şi periculos a crede slab pe un inamic puternic. Infrîngerea francezilor în 1870, ar trebui să ne servească de pildă, căcĭ Metz, Sedan, etc., n'aŭ fost de cît urmările faptuluĭ că francezii considerau pe germanĭ şi armata lor, drept o cantitate neglijabilă.

*

Bulgariĭ de astă-zĭ nu maĭ sînt aceĭ pe carĭ îĭ cunoşteam acum două-zecĭ de anĭ. Zarzavagiiĭ şi caldarîmgiiĭ aŭ devenit soldaţĭ şi încă soldaţĭ bunĭ, carĭ ajutaţĭ de poziţiunea muntoasă a Bulgarieĭ, ar putea la un moment dat, să ne dea mult de lucru.

Ultimele manevre ale armateĭ bulgare, făcute în împrejurimile Plevneĭ, unde patru-zecĭ de miĭ de soldaţĭ aŭ manevrat în sensul uneĭ ofensive şi defensive din partea Romînieĭ, sînt un simptom destul de pronunţat care trebuie să ne preocupe.

*

Soldatul bulgar este înalt şi sănătos, statura luĭ variază între 1.70 m. şi 1.75 m. Judecaţĭ după expresiunea obrazuluĭ, soldaţiĭ bulgarĭ par lipsiţĭ de inteligenţă; dar este o eroare, căcĭ caracteristica bulgaruluĭ este tocmaĭ faptul că sub o înfăţişare proastă, ascunde multă inteligenţă şi o mare doză de răutate.

Imbrăcat în uniforma sa cenuşie, soldatul bulgar seamănă cu o maşină care mişcă în mod mecanic capul, picĭoarele şi mîĭnele, cînd se apropie de un superior şi cînd cu mîna la chipiŭ se uită fix în ochiĭ superioruluĭ, tot timpul cît îĭ vorbeşte.

*

Disciplina şi respectul inferioruluĭ către superior, sînt păstrate cu cea maĭ mare rigoare. Pe stradă, soldatul, caporalul saŭ sergentul care întîlneşte pe un ofiţer din regimentul săŭ, e dator să se oprească cu zece paşĭ înaintea superioruluĭ şi punîndu-se în front să salute milităreşte, pînă ce ofiţerul a trecut înainte.

Disciplină pînă la exces, iată principiul armateĭ bulgare. Şi într'adevăr, soldatul bulgar e atît de disciplinat, că devine o simplă maşină în tot timpul cît serveşte în cadrele armateĭ.

Ast-fel, un ofiţer bulgar mĭ-a istorisit că întîmplîndu-se un incendiŭ, el ordonă soldatuluĭ săŭ să păzească lucrurile dintr'o odaie din casa incendiată. Ofiţerul plecă şi focul se întinse pînă în odaia unde păzea soldatul.

Lumea strigă către soldat ca să fugă, căcĭ va pieri în flăcărĭ; dar soldatul, cu toate că era înconjurat de flăcărĭ, nu vroi să plece d'acolo pînă ce ofiţerul săŭ nu-ĭ va ordona.

Şi într'adevar, soldatul nu plecă d'acolo, cu toate că mantaua-ĭ luase deja foc, pînă ce nu veni ofiţerul şi-l scoase din flăcărĭ.

Bătaia nu există de loc în armata bulgară. Soldatul care greşeşte este pedepsit şi dat judecăţeĭ.

Lipsa bătăieĭ din armata bulgară, uniĭ ofiţerĭ o explică prin aceea că maĭ toţĭ ofiţeriĭ bulgarĭ sînt fiĭ de ţăranĭ, aşă că ştiŭ cum să se poarte cu confraţiĭ lor de origină şi de arme.

*

Armata bulgară numără două-zecĭ şi cincĭ de miĭ de oamenĭ în timp de pace şi două-sute de miĭ în timp de războiŭ. Contingentul recrutăreĭ pe fie-care an este de zece miĭ de oamenĭ.

Armata bulgară se compune din *şease diviziĭ* de infanterie, şi *o divizie* de cavalerie. Fie-care divizie se compune din *patru regimente.* Aşa că Bulgaria are *două-zecĭ şi patru* regimente de infanterie şi *patru* regimente de cavalerie. Apoĭ *şease* regimente de artilerie; *şease* bateriĭ de munte şi *treĭ* batalioane de fortur. Corpurile de geniŭ se compun *dintr'o brigadă* de pionerĭ, împărţită în *treĭ* companiĭ de pionerĭ, *o companie* technică cu semi-plutoane de podurĭ şi de căĭ ferate.

Flota bulgară se compune dintr'un semi-batalion de marinarĭ de port din arsenalul flotileĭ, şi *treĭ vapoare.*

Serviciul sanitar militar se compune din *şease diviziĭ* de spitale.

Asemenea maĭ este şi o şcoală militară şi una de sub-ofiţerĭ, amîndouă cu sediul în Sofia.

Serviciul militar în Bulgaria este de *două-zecĭ şi cincĭ de anĭ,* din carĭ *doĭ* anĭ sub arme, *cincĭ-spre-zece anĭ* în rezervă, *patru anĭ* în prima şi *patru anĭ* în a doua miliţie. In tot timpul acestor două-zecĭ şi cincĭ de anĭ de rezervă şi miliţie, fie-care soldat bulgar este chemat din cînd în cînd la cazarmă, pentru ca să facă exerciţiul militar.

Legea şi organizaţia militară din Bulgaria, sînt copiate după cele ruseştĭ, căcĭ pînă la 1885 armata bulgară era condusă de generalĭ şi de ofiţerĭ ruşĭ. Uniformele soldaţilor sînt de asemenea ast-fel copiate după cele ruseştĭ, că îţĭ vine greŭ să distingĭ un militar rus de unul bulgar.

*

Armata bulgară este bine organizată şi foarte bine echipată. Infanteria maĭ ales este, după părerea multor ofiţerĭ străinĭ, superioară celeĭ

romîne şi austriace; căci soldaţii sînt zdraveni şi bine disciplinaţi şi suportă marşurile cele mai lungi şi mai forţate.

Cavaleria din contră este foarte slabă, căci pe lîngă că nu numără mai mult de cît 4 regimente, apoi atît caii, cît şi echipamentul, lasă foarte mult de dorit. Dar bulgarii aŭ neglijat cavaleria dintr'un motiv etnic, căci Bulgaria fiind o ţară eminamente muntoasă, statul major bulgar crede că are mai multă nevoie de o infanterie mai bună, şi că ar fi inutil de a se cheltui parale cu cavaleria care la un războiŭ nu ar servi la nimic.

Armatei bulgare îi mai lipseşte de o camdată un singur şi principal lucru: *Ofiţeri experiţi instruiţi*. Statul major bulgar este compus din ofiţeri ignoranţi şi lipsiţi de cunoştinţele strategice. Ei ştiŭ să disciplineze pe soldaţi, ştiŭ să respecte toate regulile militare, dar n'ar fi în stare a aşterne un plan strategic.

Cît priveşte pe ofiţerii inferiori, şi ei cu toate că aŭ urmat deja cursurile şcoalelor militare din Bulgaria, Italia, Belgia, Rusia şi Austria, sînt însă foarte slabi, de oare-ce şi-aŭ făcut studiile în pripă şi fără o bază solidă.

Dr. M. G. Valerianu

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din corespondenţa lui Chiţibuş cu cetitoarele sale)

Caterisirea lui Chiţibuş!

Un socialist îmi scrie o scrisoare prin care mă *caterisește* din socialism, ca pe un simplu Ghenadie de la scaunul de mitropolit. Şi de ce, mă rog, această urgie pe capul meŭ obscur şi nepretenţios membru al marei familii socialiste, care nu fac rău nimănui, ci staŭ la o parte şi filosofez asupra ticăloşiei naturei omeneşti, pe care ideile noui de multe ori o fac încă şi mai rea?

Sînt învinuit că am sfătuit pe-o cetitoare ca să nu se mărite, ci să fie liberă şi independentă.

Şi acum iată argumentele corespondentului meŭ:

E foarte logic ca D-ta să fii contra căsătoriei în societatea actuală, dat fiind că eşti redactor la „socialistul" Const. Mille, om bun şi milos, şi care fără îndoială că te şi plăteşte bine ca un socialist, şi-de aceea îţi convine să schimbi nevestele.

Dar proletarul, poate face acelaş lucru? Nu, fiind-că mijloacele de trai îi sînt restrînse, ast-fel că a plăti pentru mîncare, spălat, etc., nu-i convine, şi iată că trebuie să se însoare, pentru a putea trăi nu bine, dar cel puţin ca oamenii. Dacă eşti „socialist", cum susţii, atunci cugetă la aceasta, şi cugetînd bine, vei fi de acord cu mine că: noi socialiştii să facem propagandă pentru împerechiarea proletarilor. Uniţi fiind, vor lucra mai cu succes contra burgheziei, din lupta şi entuziasmul lor vor eşi... proletari mici, aceştia vor creşte, şi ast-fel proletarii se vor înmulţi, societatea burgheză se va prăbuşi.

Corespondentul meŭ, văd că face de ocară socializmul şi sînt dator să protestez în numele lui.

Căsătoria e liberă, adică nu-i o idele socialistă şi cine împiedică pe omul sărac să se împerechieze cu cine îi place, să trăiască împreună cît timp se îngăduesc şi să se despartă din momentul cînd dragostea a încetat şi neînţelegerile s'aŭ ivit?

Şi apoi, crede naivul meŭ corespondent că pentru ca să se nască mici socialişti, este nevoie de căsătoria înaintea popei saŭ a ofiţerului stărei civile? Pentru acest lucru trebuie aşa de puţin, că de multe ori copii răsar fără voinţa părinţilor.

Şi apoi daca e vorba de copii, ştiut este că cei mai voinici, cei mai deştepţi şi cei mai apţi pentru a învinge în lupta pentru traiŭ, sînt tocmai acela născuţi din prima dragoste şi cu cît părinţii se vor iubi mai mult, cu atîta şi rodul dragostei lor va fi mai superb.

Chiţibuş dar n'a eşit din linia trasă de marii cugetători ai veacului şi zadarnic este denunţat *patronului* ca să-l dea afară. Nu, *Chiţibuş* rămîne la postul de onoare şi cu steagul săŭ roşu nepătat încă.

Chiţibuş.

Chestiunea Venezuelei

NEW-YORK, 5 Octombrie. — *New-York Herald* anunţă că D-nu Cleveland ar avea de gînd să intervie în favoarea independenţei Cubei, şi va comunica într'un mesagiŭ apropiat o învoială definitivă, privitoare la o soluţiune pacinică a chestiunei Venezuelei.

Din Huşi

(Corespodenţă particulară a „Adevărului")

Pe viaţă şi pe moarte

Lupta d'intre administraţie şi liberalii dizidenţi de la noi, cu Cişman şi Ralle în frunte, este departe de a fi o luptă blajină, de şi atît unii cît şi alţii sînt soldaţii aceluiaş partid.

Ba tocmai poate de asta adversarii se luptă cu atîta energie, de oare-ce ştiut este, că acei cari vor învinge, vor rămînea stăpînî pe situaţie, dat fiind că guvernul, — aşa slab cum este — nu va mai putea menţine o luptă eternă între elementele liberale, fără a nu se primejdui rău.

Răducănescu

Dar ceea ce pentru prima oară se vede în Huşi este teroarea făţişă împrăştiată de poliţaiul Răducănescu.

Acest individ certat de atîtea ori cu justiţia, se plimbă zilnic din dugheană în dugheană şi ameninţă lumea silind pe toţi să voteze lista administraţiei.

De remarcat e că alegătorii sînt foarte curagioşi, şi pe mulţi i-am auzit zicînd: *preferă ori-ce, numai lista D-lui Caligari nu vor vota-o cu nici un preţ.*

Lista liberalilor dizidenţi

Iată lista definitivă a liberalilor dizidenţi din Huşi, la colegiul I:

R. Ralle, fost prefect; *G. Vintu*, profesor; *A. Bossie*, fost ajutor de primar şi mare proprietar; *A. Mazilu*, mare comerciant; *Al. Bugnea*, advocat; *N. M. Cişman*, deputat, advocat şi fost primar.

La col. II-lea; *Gh. V. Popescu*, comerciant; *G. Hadarag*, comerciant; *D. Chisasov*, comerciant; *C. Buznea*, proprietar; *Ioaneiŭ Sîbu*, comerciant şi proprietar.

După cum se vede, dizidenţii se prezintă cu o listă excelent compusă, căci numără persoanele cele mai bine văzute şi cu cele mai multe legături în oraş.

Cu această listă, reuşita e sigură.!

Situaţia D-lui Calligari

Situaţia D-lui Calligari se înăspreşte zilnic.

La aceasta contribue foarte mult opoziţia crîncenă ce liberalii dizidenţi duc contra sa, şi nu mai puţin faptul că elementele cu cari s'a înconjurat sînt foarte ne simpatice şi puţin destoinice.

De altă parte, nici centrul şi în special D Stolojan nu-l prea are la stomac, căci D. Calligari a luat-o prea iute şi... graba strică treaba.

Corespondent

CRONICA

Un an de guvern

Cum a împlinit «naţia» anul de cînd a «răsuflat», hop şi *Timpul* să-i ceară socoteală:

Care ţi-a fost menirea pe acest pămînt.

Imediat *Voinţa Naţională*, se execută şi combate:

Ce am făcut?
Ce sîntem?
Poftim:

Partidul conservator este şi va fi minuscula întocmire politică ce se pretinde partid.

Conservatorii îndată ce aŭ ajuns la guvern în 1888, s'aŭ certat, s'aŭ frămîntat, s'aŭ înjurat.

Conservatorii aŭ dovedit că sînt filoxera financelor statului.

Conservatorii aŭ împuşcat cu cruzime pe ţărani, pe femei şi pe copii.

Sub conservatori, cîinii nu umblaŭ cu covrigi în coadă.

Ce am făcut?
Ce sîntem?

Noi nu avem pe D. Fleva în mijlocul nostru şi

Cine vă combate
Polihroniade,
Hugo, Eliade,
Bravo triniade.

Bac.

Explozie

PARIS 5 Octombrie. — O explozie de gaz acetilen s'a produs într'o fabrică lîngă Montmartre. — Doi lucrători aŭ fost omorîţi, un altul a fost rănit grav.

INFORMATIUNI

INTERIOARE

Scrisoarea D-lui Mirzescu

Voinţa Naţională a publicat în numărul ei din urmă o scrisoare a D-lui Mirzescu, avocat al mitropolitului Ghenadie şi emisar al guvernului pe lîngă acesta.

Din acea scrisoare, se poate convinge ori-cine cît de exacte aŭ fost informaţiile date de noi în afacerea Ghenadie şi asupra propunerilor pe cari continuŭ le-a făcut guvernul, fostului mitropolit.

Publicam un articol din care resultă că Ghenadie a respins categoric propunerile guvernului şi a interzis D-lui Mirzescu nu numai să publice Memoriul *pe care acesta i-l pregătise, dar chiar şi să-l mai viziteze pe fostul mitropolit.*

(Articolul nostru de pe pagina I-a intitulat: Petiţia lui Ghenadie, *este scris de Sîmbătă, înainte de a se pune în vînzare* Voinţa *cu scrisoarea D-lui G. Mirzescu).*

Iată acum ce spune D. G. Mirzescu în scrisoarea sa:

«Broşura care pe frontespiciul săŭ, are tipărite cuvintele: *„Ghenadie Petrescu, mitropolit al Ungro-Vlahiei şi Primat al Romîniei"*, la mijloc intitulată: *„Cum am fost judecat"*, iar la sfîrşit iscălită: *„Ghenadie, mitropolit-Primat"*, precum şi *petiţiunea mitropolitului* la m. s. regele, nu numai că nu sînt opera mea, dar nici măcar am fost consultat asupra lor, cu toate că am figurat, din prima zi a dărei în judecată, între apărătorii mitropolitului Ghenadie.

Precum un medic se retrage şi nu mai dă asistenţă şi serviciile sale bolnavului care în ascuns consultă şi pe alţi medici, punîndu-i la o parte propriile sale prescripţiuni medicale, tot aşa, cred eŭ, trebuie să facă şi avocatul care vede pe clientul săŭ urmînd povetele altora, fără ca măcar să aibă şi el onoarea de a fi consultat.

Faţă de sus-menţionata *broşură* şi de *petiţiunea la rege*, cred că este de datoria demnitatei şi de onoarea mea, ca să fac această declaraţiune, precum ca să se ştie de toată dumnealui.

Petiţia către rege înseamnă că Ghenadie nu se mulţumeşte cu propunerea pe care i-a făcut-o guvernul, de a-i revizui procesul şi a-i da arhieria, — el voia şi funcţia de mitropolit-primat.

Deci misiunea D-lui Mirzescu, care era mai mult avocatul guvernului de cît avocatul lui Ghenadie, era terminată şi D-sa a făcut ceea ce i se impunea să facă; **s'a retras.**

•

O dovadă că guvernul îi oferea revizuirea procesului în sens ca să i se redea fostului mitropolit arhieria, o găsim în rîndurile de mai jos ale scrisoarei D-lui Mirzescu:

„Cît pentru insinuaţiunile maliţioase de prin unele ziare de opoziţiune, că aş fi propus fostului mitropolit Ghenadie Petrescu, să iscălească memorii umilitoare pentru el, prin cari ar cere pur şi simplu iertare de la sfîntul Sinod, din fericire memoriul cugetat şi lucrat de mine, şi numai de mine, tipărindu-l vara aceasta la Paris, în imprimeria poliglotă *Hugonis*, str. Martel, îl voiŭ distribui nu numai la toate ziarele, dar şi la toţi amicii şi cunoscuţii mei, spre a se convinge cu toţii dacă acel memoriŭ, destinat a fi înaintat m. s. regelui, era saŭ nu conceput în termeni cuviincioşi, demni de fostul înalt dregător bisericesc pe care-l apăram.

Memoriul acesta poartă titlul: *„Plîngerea smeritului rugătoriŭ către Dumnezeŭ Ghenadie Petrescu, adresată majestăţei sale regelui Carol I., prin care cere convocarea sfîntului Sinod şi revizuirea hotărîrei sinodale din 20 Mai, 1896, care-i ridică darul preoţiei şi al arhieriei şi-l îndepărtează din scaunul mitropoliei Ungro-Vlahiei."*

Prin urmare, Memoriŭ a existat, ofertă de împăciuire de asemenea.

*

Acum ce face guvernul? Cum vrea să deslege această chestie în care s'a încurcat atît de mult?

Ii e greŭ acum să dea înapoi şi îi va fi tot atît de greŭ să meargă înainte pe calea judecăţei, din moment ce sînt dovezi că el a propus pacea, că a propus lui Ghenadie să-i redea arhieria.

Fără îndoială, rare ori se poate vedea un guvern mai incapabil.

Rep.

La Ploieşti s'a reînfiinţat vechia dizidenţă liberală, care a lucrat la 1888 în contra liberalilor de la putere.

D. C. T. Gregorescu s'a hotărît să reînceapă lupta contra elementului colectivist.

D-sa spunea eri: oamenii aceştia — vorbea de colectivişti — nu aŭ învăţat nimic în cei şapte ani de opoziţie. Sînt mai răi chiar ca la 1888.

D. Gregorescu are alături de D-sa pe deputaţii P. Arion şi G. Dobrescu.

Astă-zi vor veni toţi miniştrii cari se află la Sinaia.

După amiazi se va ţine un consiliŭ de miniştri.

Cu bucurie anunţăm cititorilor noştri, logodna care a avut loc, acum cîte-va zile, la moşia Stăncești, lîngă oraşul Botoşani.

D. Dimitrie Roma, unul din fiii răposatului Nicolae Roma, s'a logodit cu D-şoara Zeneida Callimaki, una din fiicele defunctului Teodor Callimaki.

Trimitem viitorilor soţi urări pentru o lungă viaţă comună şi plină de fericiri.

Familia Roma este una din familiile cari aŭ luptat cu bărbăţie, pentru a smulge Grecia din ghiarele sălbatice ale Turciei.

Familia Callimaki a dat trei Domnitori Moldovei; şi unul din ei a înzestrat acel principat cu un cod civil şi penal, care a purtat numele lui şi a fost în vigoare pînă la 1864.

Incendiul din str. Cantemir

Eri noapte, pe la orele 12, a izbucnit un incendiŭ la lemnăria din strada Cantemir, a D-lui Farago. Focul a luat naştere de la o lampă care a fost lăsată pe masă de o chiriaşă. Aŭ ars o parte din lemnărie şi colţul casei vecine.

Focul a fost localizat după o oră. Pagubele nu sînt însemnate.

Guvernul voeşte să facă mai multe schimbări de prefecţi, dar pretendenţii sînt atît de numeroşi, în cît e greŭ să nu dea naştere la nemulţumiri în mai toate judeţele.

Vom publica la ediţia a III-a interesante amănunte asupra acestei chestii.

Atragem atenţiunea cetitorilor noştri asupra „Corespondenţei din Huşi", pe care o publicăm pe pagina a doua.

Intrunirea de la Clubul Conservator.

Sîmbătă s'a întrunit la clubul conservator Comitetul general al partidului.

Aŭ asistat cei mai mulţi fruntaşi, precum şi şeful, D. Lascar Catargiŭ.

Scopul întrunirei era să se discute dacă partidul conservator trebuie să înceapă în toamna aceasta o campanie energică în contra guvernului, cît şi să se aleagă mijloacele de luptă.

De-asemenea trebuia să se decidă atitudinea partidului faţă de chestia Ghenadie şi altele.

Adunarea s'a ocupat şi de ultimul articol al Epocei, care vorbla despre petiţiunea adresată regelui de către mitropolitul Ghenadie.

La ediţia III-a vom da amănunte.

După cum ni se afirmă, consiliul comunal al oraşului Ploieşti va fi dizolvat zilele acestea, după care va fi înlocuit şi D. maior Handoca, prefectul judeţului.

Intrunirea Flevistă

De cîte-va zile, ziarul D-lui N. Fleva, *Dreptatea*, publică pe pagina I-a un anunţ prin care invită pe toţi partizanii D-lui Fleva din provincie şi Capitală să ia parte la o consfătuire, care trebuia să aibă loc eri Duminecă, la ora 3 p. m.

Scopul acestei consfătuiri era, după cum am spus într'un articol de reportaj publicat acum cîte-va zile, de a sepune bazele unui nou partid liberal.

Amicii D-lui Fleva

Fără îndoială D. Fleva a rămas cu totul decepţionat văzînd cît de puţini aŭ răspuns la apelul D sale.

Eri aŭ fost la D. Fleva D. C. T. Grigorescu, Arion şi G. Dobrescu, deputaţi din Ploieşti, colonel Obedeanu, senator, D. Apostol, deputat de Brăila, şi încă vre o cinci deputaţi şi senatori.

Aŭ lipsit mulţi dintre aceia pe cari conta D. N. Fleva. Intre aceştia putem cita pe D. G. A. Scorţescu, A. Scorţeanu şi N. Pop.

N'a fost nimeni de la Galaţi şi nici din Craiova.

Ce s'a facut?

Văzîndu-se numărul cu totul restrîns al celor cari aŭ răspuns la apel, D. Fleva a decis, în acord cu toţi cei prezenţi, să convoace o altă întrunire peste cîte-va zile,

Ei s'aŭ mărginit să discute asupra situaţiei şi asupra chipului în care s'ar putea organiza grupul D-lui Fleva.

Părerea dominantă

Deputaţii de la Ploieşti sînt de părerea ca grupul flevist să se organizeze ca partid *liberal-democrat*, să se adopte cîte-va din revendicările democraţilor. Baza programului însă, să o formeze vechiul program liberal.

Această părere a fost împărtăşită de toţi cei prezenţi.

De ce aŭ lipsit

D. Fleva crede, ca şi cei-l'aţi din jurul D-sale, că motivul pentru care a răspuns la apelul D-sale un număr aşa de restrîns dintre acela pe cari îi consideră ca amicai D-sale, a fost că nu li s'a făcut invitaţii personale, mărginindu-se numai la anunţul din gazetă.

D. Fleva şi D. Scorţescu

Intre D. Fleva şi D. Scorţescu este însă şi oare-care răceală.

Se ştie că *Evenimentul* anunţase consfătuirea fleviştilor pentru 29 Septembrie, iar după ce ziarul D-lui Scorţescu a publicat acel anunţ, timp de mai multe zile D. Fleva a publicat în *Dreptatea* o notiţă prin care dezminţea anunţul *Evenimentului*.

Ast-fel se amintea D-lui Scorţescu, că hotărîrile în privinţa acţiunei grupului flevist trebuiaŭ să plece de la Bucureşti.

Aceasta a supărat pe D. Scorţescu, şi D-sa, la rîndul D-sale, n'a răspuns la convocarea *Dreptăţei*.

Culisele joacă un rol mare chiar şi în cele mai puţin numeroase asociaţiuni politice.

Mai e ceva

Ce mai e?

D. Scorţescu este susţinătorul ideiei, că gruparea flevistă trebuie să devie o grupare pur democratică, deosebită de partidul liberal.

Din această pricină, toţi cei-l'alţi, cari vor să-şi menajeze oare-cum situaţiile pe cari ar putea să le reclame în ori-ce moment în partidul liberal, spun că D. Scorţescu prea vrea s'o ia repede şi caută să desfacă legăturile cari stringeaŭ atît de mult pe D. Fleva cu D. Scorţescu.

D.

Eri noapte, pe la orele 1 şi jumătate, acarul Gheorghe Constantinescu, pe cînd lega vagoanele la un tren care trebuia să se formeze la Piatra-Olt, mecanicul locomobilei a dat prea multă forţă maşinei, aşa că acarul a fost strivit între vagoane şi omorît pe loc.

Ingrozitoarea crimă din Caracal

Elena Popescu

Am vorbit la timp despre îngrozitoarea crimă săvîrşită zilele astea la Caracal.

D-na Elena Popescu, soţia căpitanului Popescu, a fost omorîtă de ordonanţa Ilina Gheorghe. După îndelungate cercetări, cadavrul a fost găsit îngropat în pivniţa caselor. Cadavrul era în putrefacţie.

Modul cum D-na Popescu a fost omorîtă şi cum soldatul a căutat să ascundă crima, a impresionat teribil atît mica populaţie a oraşelului Caracal, cît şi ţara întreagă.

Cine e criminalul

In privinţa acestei crime unică la noi în ţară, sîntem astă-zi în măsură a da noui amănunte din cele mai senzaţionale şi absolut exacte.

Ilina Gheorghe era în serviciul căpitanului Popescu, ca ordonanţă, de mai bine de un an de zile. El avea foarte puţină tragere de inimă pentru casa căpitanului, îşi îndeplinea serviciul cu multă anevoinţă, — mai mult de silă.

Adese-ori manifesta o complectă lipsă de respect faţă de căpitan şi mai cu seamă faţă de soţia căpitanului.

Din această cauză, D-na Popescu era adese ori nevoită să-l certe.

De cîte ori căpitanul venea de la cazarmă, soţia se plîngea de nesupunerea soldatului, care mai cu seamă în timpul din urmă devenise insuportabil. Căpitanul, o fire bună, se hotărîse în cele din urmă să-l schimbe, trecîndu-l la cazarmă, dar epoca manevrelor l'a făcut să-şi amîne hotărîrea pînă după terminarea lor.

După plecarea căpitanului la Craiova, Ilina Gheorghe deveni cu totul rău, şi supărat pentru observaţiile ce-şi atrăgea la fie-ce moment din partea căpitănesei, începu să-i răspundă cu obrăznicie. Culmea o atinse însă în ziua de 19 Septembrie, cînd a şi comis crima.

In ziua crimei

In adevăr, D-na Popescu pusese cu două zile înainte o spălătoreasă ca să spele rufe.

In dimineaţa zilei de 19, pe la orele 9, spălătoreasa isprăvind rufele şi D-na Popescu trebuind să-i plătească, trimite ordonanţa să schimbe o hîrtie de 20 lei. Ordonanţa schimbă hîrtia. D-na Popescu dă spălătoresei 3 lei şi pe cei 17 îi leagă într'o batistă, îi pune în buzunarul rochiei şi intră în casă.

După o jumătate de oră, chiamă pe soldat sus.

Ordonanţa vine. Părea însă foarte agitat şi avea privirea încruntată. D-na Popescu îl întreabă dacă a făcut un capac de scînduri pentru a-l pune peste o putinică cu murături, lucru ce-i recomandase de vr'o trei zile.

— Nu, răspunde el. — Ce, numai la asta îmi e gîndul?

Căpităneasa îi spune atunci să se ducă în beciŭ unde e putina, să ia măsură, ca să facă acel capac şi să-l aducă sus numai de cît, ca să-l vadă.

Ordonanţa iese, dar trece o oră, fără ca el să mai vină sus.

Il strigă — dar nu răspunde. Iese afară, îl caută prin bucătărie, pe la grajd, prin curte, dar nu dă de el.

Crima

Atunci D-na Popescu se scoborî în beciŭ, crezînd că va fi acolo ocupat cu facerea fundului pentru putină.

In adevăr, îl găseşte. Se prefăcea că cioplește o scîndură pe care o ciopîrţise în bătaie de joc pe la colţuri.

Cum îl vede, căpităneasa îi zice:

— Bine mă — ai surzit, de n'auzi cînd te strig?

Şi văzînd că nu făcuse nimic timp de o oră şi mai bine, îl ţine de rău şi-i ia din mînă atît scîndura cît şi cuţitul cu care o cioplise.

Soldatul nu zice nimic, iar căpităneasa se apucă să cioplească fundul.

Pe cînd căuta să aşeze fundul pe putină, criminalul se apropie pe la spate, ridică un topor pe care şi-l pregătise de mai înainte şi îi aplică cu toată puterea o lovitură în cap, sfărămîndu-i craniul.

D-na Popescu cade jos, moartă.

Ascunderea cadavrului

Criminalul nu se mulţumeşte numai cu atît. El îi mai aplică o lovitură puternică la tîmplă, la falca obrazului stîng, în urma căreia îi sare ochiul nenorocitei victime. Pe urmă, ucigaşul ia cuţitul şi îi răteză gîtul pînă la jumătate. Crima era săvîrşită şi cadavrul înota în sînge.

D-na Popescu venise în beciŭ îmbrăcată în camizon alb, cu o fustă albă, în papuci şi ciorapi.

Criminalul se duce repede în casă, ia pălăria, ghetele, umbrela şi rochia obicinuită cu care stăpîna-sa ieşia în oraş, cu cari se scoboară iar în pivniţă. Ia apoi cadavrul şi-l tîrăşte în o despărţitură a pivniţei unde era mai întunerec.

Culege ochiul care sărise din cap şi-l aruncă în privată. Cu o cămăşuţă a unui copil, freacă petele de sînge de pe păreţii pivniţei. Apoi aduce o ladă din grajd, în care se ţinea orzul cailor, vîră cadavrul într'însa, pune capacul de-asupra şi iese afară, căci tocmai venise de la şcoală copiii: Lucia, fată de 11 ani şi Eugeniŭ, băiat de 7 ani.

Un alt copil de 4 ani, se juca prin curte pe cînd mama sa era omorîtă în pivniţă.

Prima hotărîre

El spune copiilor cari întrebaŭ de mama lor, că ea a plecat la Craiova, de oare-ce a chemat o telegrafic căpitanul, unde era dus pentru manevre.

Apoi le dă mîncarea pe care o gătise de dimineaţă şi cum era Joi şi după amiazi copiii n'aveaŭ şcoală, îi trimete la bunica lor D-na maior Tudorache, mamă D-nei Popescu.

Primul plan pe care şi-l făcuse pentru ca să ascundă cadavrul, era să-l taie bucăţele şi apoi să-l pună în saci şi să-l arunce pe apa Oltului care nu curge departe de Caracal.

In acest scop, el se duce în oraş şi caută saci, — dar după puţin timp îşi ia seama căci îi vine în minte alt mijloc.

Soacra şi criminalul

Se făcuse seară.

D-na maior Tudorache, soacra căpitanului, vine acasă cu copiii.

Criminalul era foarte agitat.

— Unde e cuconiţa, Gheorghe? îl întrebă ea.

— A plecat la Craiova, căci a chemat-o D căpitan acolo.

— Şi cum a plecat aşa fără ca să spună la nimeni?

— Zicea că n'are timp, — căci e bolnav D. căpitan şi trebuie să plece numai de cît.

In noaptea aceea, bătrîna a dormit acolo şi a culcat ordonanţa în sală.

Dar peste noapte, cînd bătrîna s'a sculat să dea copiilor apă, vede că soldatul nu mai era în sală.

Il strigă, — dar nu era nicăieri.

Era hotărîtă ca să se scoboare în curte ca să-l caute. Din fericire n'a făcut-o, căci dacă îl găsea în pivniţă, o omora şi pe dînsa.

Ingroparea cadavrului

In adevăr, soldatul se sculase în timpul nopţei, se dusese în beciŭ unde îmbrăcă bine-rău cadavrul şi apoi începu să facă o groapă la fundul pivniţei, pentru a-l îngropa.

In a doua noapte, Vineri — cînd o mătuşă a moartei a dormit acolo — a îngropat cadavrul, făcînd o groapă lată de o jumătate de metru şi lungă cît trebuia.

Sîmbătă, la 21, maiorul în retragere pleacă la Craiova fiind chemat la corpul de armată.

Aci se întîlneşte cu căpitanul, care îi spune mirat că nevasta sa nu-i acolo.

Intoarcerea căpitanului

Căpitanul vine Duminecă la Caracal, înştiinţează parchetul despre lipsa nevestei sale şi întreabă ordonanţa unde se află D-na Popescu.

— Să trăiţi D-le căpitan, am spus că a plecat la Craiova, căci aşa mi-a zis D-neaei să spun. Insă adevărul e că a plecat împreună cu un ţivil d'acasă. A fugit.

— Cine era ţivilul? tu nu l-ai cunoscut? Nu l-ai văzut nici-odată?

— Ba îl ştiŭ cum e la faţă — nu ştiŭ însă cum îl chiamă. Dacă l-aş vedea, l-aş cunoaşte numai de cît.

Căpitanul cam cu greutate, dar l'a crezut şi a început să numere pe toţi amicii săi cari îl vizitaŭ.

— Nu era D-l Gîndac?
— Nu.
— Poate D. Dobroneanu?
— Nu.
— Atunci D. Vizulea?
— Da! Da! D. Vizulea.
— Ştii bine?
— Da, să trăiţi. Cu dumnealui a plecat.

La D. Vizulea

Căpitanul nu mai aşteaptă un moment, ia o trăsură şi împreună cu fratele nevestei sale care era comisar în Caracal şi cu sergentul-major din compania sa, pleacă la un sat peste Olt unde locuia Vizulea, un prieten al căpitanului. Dar căpitanul care luase şi pe soldat observă oare-care schimbare la dînsul şi căpătînd bănueli, de teamă ca să nu se arunce în apă, îl legă.

Cum ajunge la Vizulea, acesta începe să-şi facă cruce. Tocmai îi venise nişte prieteni bietului om.

Vizulea a început să jure şi să încredinţeze pe căpitan că de două săptămîni n'a mai venit la Caracal.

Convins că ordonanţa l'a minţit, căpitanul s'a întors acasă.

L'a luat pe criminal în casă şi toată noaptea de Duminecă spre Luni l'a rugat cu lacrimile în ochi;

— Spune mă Gheorghiţă, dragă, unde mi-e nevasta? Numai tu ştii, unde e? A murit? Trăieşte? Ce e cu dînsa? Nu mai mă chinui?

Altă minciună

D-le căpitan, crede-mă că a plecat cu un ţivil. Ce zor aşi avea se nu spun drept?

— Atunci cine era ăla mă?

— Să-ţi spun D-le căpitan. Cuconiţa m'a

jurat pe tot ce am eŭ mai scump, pe mama şi pe tata, să nu spun nimănuĭ. Insă fiind-că prea eştĭ necăjit, află că e la D. Gîndac.

Gîndac era un alt prieten al căpitanuluĭ, un milionar, moşier şi care şedea într'un sat în apropiere de Corabia.

Nicĭ n'apucă să se facă ziuă, şi căpitanul plecă cu o trăsură la Gîndac.

Dar nicĭ acĭ nu dete de D-na Popescu. Spre seară se întoarse la Caracal.

Toată noaptea de Lunĭ spre Marţĭ l'a rugat din noŭ pe criminal să-ĭ spue unde e soţia, dar ordonanţa continua să mintă.

Căpitanul a luat atuncĭ în casă un soldat devotat şi aŭ cercat prin beţie să-l facă a spune adevărul.

Insă a fost zadarnic, căcĭ ordonanţa n'a vrut să bea maĭ mult de cît două ceştĭ micĭ de ţuică.

Un bilet fals

— Mercurĭ dimineaţă ordonanţa spune:

— D-le căpitan, cuconiţa D-tale e acĭ în Caracal; trăeşte cu cine-va. Dacă vreĭ, aşteaptă acĭ şi ţĭ-aduc un bilet de la dînsa. Căpitanul îl lasă să se ducă să aducă biletul—dar pune pe soldatul devotat să'l urmărească, ca nu cum-va să fugă.

Ilina Gheorghe se duce la un brutar şi îl roagă să scrie:

„Dragă Popescule, eŭ sînt sănătoasă. Nu maĭ viŭ la tine. Nu maĭ mă căuta. Elena“.

Brutarul scrie biletul, fără să-şĭ dea seamă, ordonanţa aduce biletul şi cînd căpitanul îl vede îĭ strigă:

— Minţĭ hoţule! Ăsta nu e scrisul eĭ; spune unde e nevastă-mea că te omor.

Ordonanţa spune:

— E în oraş D-le căpitan, crede-mă şi dacă nu mă crezĭ aĭ eu mine acolo să o vezĭ.

Căpitanul pleacă cu el şi cu procurorul la locul indicat de soldat.

La D-na Dobroneanu

Ajung la o D-nă bătrînă anume Dobroneanu, muma a douĭ prietenĭ aĭ săĭ, căpitanul Dobroneanu şi altul sub-prefect.

Cum ajung acolo căpitanul se adresează D-neĭ Dobroneanu care le iese înainte.

— D-nă, ordonanţa mea spune că nevastă-mea e acĭ.

Te rog să-mĭ spuĭ unde e ascunsă? D-sa rămîne ca trăsnită.

— Doamne fereşte, D-le căpitan. Se poate una ca asta; poftiţĭ căutaţĭ în toată casa.

Şi căpitanul împreună cu comisarul, fratele victimeĭ, şi cu ordonanţa încep se caute prin toate odăile. Cînd ajunge la una care avea uşa încuiată, D-na Dobroneanu spune:

— Asta e odaia fiuluĭ meŭ—sub-prefectul. El nu e acĭ şi cheia e la dînsul, dar cred că nu veţĭ putea bănui că ar fi acĭ.

Ordonanţa cum aude aceasta zice:

— E acĭ D-le căpitan, am văzut-o eŭ.

Atuncĭ căpitanul sparge uşa.

In odae nu era nimenĭ.

Disperarea soţuluĭ

Desperat, căpitanul se întoarce acasă şi de acĭ se duce la Doctorul regimentuluĭ, Iliescu, şi îĭ spune:

— Dragă Doctore, ordonanţa mă minte de treĭ zile că nevasta-mea ba e într'un loc, ba într'altul. Sînt maĭ mult de cît încredinţat că el ştie faptul şi că nu e la mijloc lucru curat. Te rog să-l electrizezĭ ca să'l silim să spue adevărul.

D-rul convine a recurge la acest mijloc pentru a face pe criminal să mărturisească faptul. Insă loc.-colonel Magheru, intervine, ia ordonanţa din mîinele căpitanuluĭ şi o dă în primirea serviciuluĭ de zi, sustrăgîndu-l ast fel de la orĭ-ce cercetare, pe motivul că mutra soldatuluĭ nu arată întru nimic că acesta ar putea fi vinovat.

Apoĭ spune tuturor ofiţerilor că face responsabil pe orĭ-cine s'ar atinge de soldat.

O mică descoperire

Căpitanul Mihăilescu, un bun amic al căpitanuluĭ Popescu, bănuind că e la mijloc o crimă, sparge lada ordonanţeĭ şi dă acolo de o batistă plină de sînge, cu 17 leĭ. Puseră să caute în privată şi se găseşte ochiul. Atuncĭ începură să caute cadavrul prin toate părţile— dar nu daŭ de el.

Ofiţeriĭ reg. văzînd purtarea infamă a colonelului Magheru, profită de lipsa luĭ, ia pe soldat la bătaie, iar Locot. Dimitriu scoate sabia şi strigă la el.

— Spune, tîlharule, unde e cucoană-ta că te străpung cu sabia.

Loct. îl înţepă cu sabia.

Ordonanţa de frică, crezînd că în adevăr îl străpunge, ţipă cu durere:

Mărturisirea crimeĭ

— Lasă-mă D-le Locotenent să spun adevărul. Am omorît-o eŭ şi am îngropat-o în pivniţă.

Tocmaĭ în momentul acela soseşte un soldat şi spune că în adevăr căpităneasa a fost găsită moartă şi îngropată în pivniţă.

In adevăr sergentul major Ionescu Const. din compania 10-a întrase în beciŭ şi scormonind cu sabia, dă în fundul pivniţeĭ de un loc moale. Incepe să sape cu sabia şi dă întîĭ de o fundă roşie de la rochie şi apoĭ de şoldul cadavruluĭ.

Găsirea cadavruluĭ

Cadavrul a fost găsit la 1 Octombrie. In ziua de 2 Octombrie i s'a făcut autopsia, iar la 3 Octombrie a fost înmormîntat. Cînd cadavrul a fost descoperit, maiorul Tudorache, tatăl moarteĭ, a căzut jos în nesimţire, iar sărmanul soţ era aproape nebun.

Cauza pentru care crima n'a fost descoperită, se datoreşte pe de o parte slabelor cercetărĭ ale procuroruluĭ Stoenescu şi de alta opunereĭ loc.-colonel Magheru, care apăra pe criminal.

Cine e D-na Popescu?

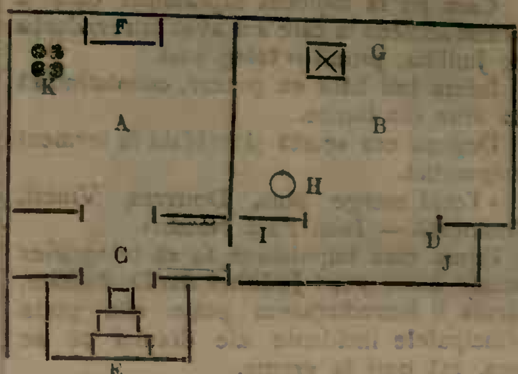
Portretul pe care îl dăm maĭ sus, ne înfăţişează pe D-na Elena Popescu cu cîţĭ-va anĭ în urmă. Era născută în 1859, Decembrie 25 şi s'a măritat la 1876 pentru prima oară cu D-rul Negoescu care a încetat din viaţă. Căsătorită a doua oară cu căpitanul Popescu, a avut cu acesta 13 copiĭ din carĭ trăesc numaĭ 4. Cel maĭ mare e o fată de 11 anĭ aflată în institut la Craiova. Era de o statură potrivită, ochiĭ verzĭ, părul castaniŭ închis.

Ducea o viaţă foarte liniştită şi nu era cunoscută de cît foarte puţin în Caracal, de oare ce nu era în vizită cu nimenĭ.

Potretul ne-a fost procurat de fratele victimeĭ, D. locotenent Tudorache, care e în serviciul ministeruluĭ de războiŭ, şi care ne-a confirmat în totul cele de maĭ sus.

Planul loculuĭ Crimeĭ

Iată acum şi planul exact al loculuĭ crimeĭ.

(A) Pivniţa. (F) Locul unde a fost îngropată. (B) Cămara. (H) Putina cu varză. (G) Un pat. (C) Sala de intrare. (D) O odăiţă care dă în cămară şi unde s'a comis crima. (J) Locul unde sta soţia căpitanuluĭ şi cioplea scîndura, cînd a fost ucisă. (J) Picioarele pentru albie. (E) Intrarea cu scara care merge în pivniţă. (K) Nişte sticle cu bulion de pătlăgele roşiĭ.

Vip.

In urma unor cuvinte schimbate între D-na Ar. Romanescu şi D. V. Toneanu, societarĭ aĭ Teatruluĭ Naţional, relativ la o cronică teatrală apărută în *Gazeta*, asupra pieseĭ *Amphitryon*, cronică scrisă de D. Haralamb Lecca, acesta a trimis martorĭ D-luĭ V. Toneanu.

Martoriĭ D-luĭ Lecca sînt D-niĭ locot. Durma şi Cesar Colescu-Vartic.

D. Toneanu a constituit martorĭ pe D-niĭ C. Nottara şi P. Gusty.

Erĭ, cursele de caĭ de la Hipodrom s'aŭ sfîrşit în mod tragic. Ultima cursă era de obstacole. Jokeul care încăleca pe „Fatyol“ al D-luĭ locotenent Bălăcescu, la săritura garduluĭ, a fost aruncat de pe cal, cu capul în jos şi a rămas mort pe loc. Cînd a fost ridicat, nu era de cît o masă informă; ceĭ-l'alţĭ caĭ trecuseră peste corpul nefericituluĭ călăreţ.

JUDICIARE

Afacerea Steiner

Camera de punere sub acuzare, întrunită Sîmbătă după amiazĭ, pentru a lua în cercetare opoziţia făcută de procurorul-general a hotărît a se face un supliment de instrucţie în afacerea Steiner.

Doica Maria Rădulescu, a fost supusă unuĭ noŭ interogatoriŭ.

Astă-zĭ Camera se crede că se va pronunţa.

D'ALE ARMATEI

Iată numele ofiţerilor carĭ aŭ reuşit la examenul de admitere în înalta şcoală de războiŭ:

Căpitaniĭ: Lupescu, Popovicĭ, Ştefănescu, Zadie şi Greceanu, şi locotenenţiĭ: Anastasiŭ, Cîmpenaru, Rusescu şi Piperescu.

Locotenentul Manolescu a reuşit pentru şcoala din Turin şi locotenentul Mironescu pentru aceea din Bruxelles.

ECOURI

Erĭ s'a inaugurat noul local al tipografieĭ *Gutenberg*, al D-luĭ Pepi Göbl, construit pe locul bisericeĭ Sf. Ilie din strada Doamneĭ.

După oficiarea serviciuluĭ divin, aŭ luat cuvîntul D-niĭ Ionescu şi Cişmăşeanu, unul şef de atelier şi altul director al stabilimentuluĭ, precum şi D. Dr. Calinderu, unul din epitropiĭ bisericeĭ Sf. Ilie.

După aceasta s'a băut şampanie, pentru prosperarea întreprindereĭ.

Distinsa pianistă D-şoara Zoe Agapiadi are maĭ multe ceasurĭ libere pe fie-care zi, ceasurĭ în care ar putea da acasă la D-sa lecţiunĭ de piano.

Recomandăm D-şoarelor, care doresc a lua lecţiunĭ de piano, pe D-şoara Zoe Agapiadi ca o profesoară foarte conştiincioasă şi ca o artistă care posedă cu prisosinţă ştiinţa muzicală.

A se adresa strada Popa-Rusu No. 4.

Din cauza abundanţeĭ de materie, suspendăm pentru astă-zi urmarea foiţeĭ PRIN CRIMA.

EDITIA III

Călătoria Taruluĭ

WIESBADEN, 6 Octombrie.— Ţarul şi ţarina aŭ sosit la 11 ore dimineaţa. Aŭ fost primiţĭ la gară de marea-ducesă Constantin. Majestăţile lor s'aŭ dus în trăsură deschisă la capela grecească din Neroberg, unde li s'a prezintat pîinea şi sarea.

Majestăţile lor aŭ fost primite peste tot cu aclamaţiunĭ din partea uneĭ mulţimĭ enorme.

WIESBADEN, 6 Octombrie. — După ceremonia de la capela rusească, ţarul şi ţarina aŭ primit pe generalul Gurko. Majestăţile lor aŭ dejunat apoĭ la marea-ducesă Constantin, apoĭ aŭ plecat la Darmstadt, unde aŭ sosit la 3 ore şi jum. Seara aŭ azistat la o reprezintaţie la teatru.

Forţarea Dardanelelor

PARIS, 6 Octombrie. — Se anunţă din Atena *Agenţieĭ Havas* **că după** *Asty*, **staţionarul american va sili trecerea Dardanelelor; două torpiloare turceştĭ aŭ plecat la Dardanele şi două la Smirna.**

Din Constantinopol

CONSTANTINOPOL, 6 Octombrie.— Se anunţă din sorginte oficială, că populaţia musulmană şi creştiniĭ vilaietuluĭ Bitlis aŭ exprimat mulţumirea lor guvernuluĭ, pentru siguranţa vilaietuluĭ, mulţumită măsurilor luate de autorităţile din Constantinopol.

Marele viziriat a remis o notă miniştrilor de războĭ, marină şi poliţie, înştiinţîndu-ĭ că Armeniĭ refugiaţĭ la Varna, aŭ de gînd să încerce o lovitură nouă; eĭ se vor întoarce la Constantinopol deghizaţĭ. Marele viziriat a ordonat supraveghiarea cea maĭ aspră.

CONSTANTINOPOL, 6 Oct. — Locotenentul patriarchatuluĭ armenesc a fost primit în audienţă de sultan şi i-a cerut să facă să se pue în libertate notabilul Apik-Effendi care este nevinovat. Sultanul a promis că va face tot ce-ĭ va fi cu putinţă.

Ultime Informaţiunĭ

INTERIOARE

La Clubul Conservator

Convocarea

Sîmbătă seara, membriĭ comitetuluĭ dirigent al partiduluĭ conservator aŭ fost convocaţĭ de urgenţă.

Corifeiĭ partiduluĭ eraŭ alarmaţĭ de articolul: *Un semn al timpuluĭ*, apărut în *Epoca* de alaltă-erĭ —articol pe care l'am reprodus în parte şi l'am comentat—şi în care regele era sfîrcuit pentru atitudinea sa în chestia Ghenadie.

Atitudinea partiduluĭ

Aŭ fost faţă la şedinţa comitetuluĭ, D-niĭ L. Catargiu, general G. Manu, Al. Lahovari, Tache Ionescu, N. Filipescu etc.

S'a discutat în mod intim, atitudinea partiduluĭ conservator în afacerea Ghenadie.

D. general Manu a spus că regele trebuie să fie scos din discuţie.

Nu trebuie să se facă responsabil de cît guvernul pentru călcările de lege comise în această afacere.

Aŭ maĭ vorbit D-niĭ L. Catargiu şi Al. Lahovari. Şi D-lor aŭ găsit articolul din *Epoca* neoportun şi nepolitic. In el se atacă regele, şi partidul conservator nu are nicĭ un interes să se atingă de rege.

Regele afară din cauză

Toţĭ aŭ căzut de acord că de rege nu se poate spune alt-ceva de cît că guvernul, prin purtarea sa, compromite prestigiul Coroaneĭ.

Explicaţiunĭ

In urmă s'a decis ca D. Filipescu să publice în *Epoca* un fel de explicaţie asupra articoluluĭ *Un semn al timpuluĭ*, prin care să se declare că partidul conservator nu este şi nu va fi ireverenţios faţă cu Coroana.

Articolul „Epoceĭ“

D. N. Filipescu s'a executat. Iată articolul apărut în *Epoca* de azĭ, cu litere caracteristice şi intitulat: **„Lămurire“**.

Am lămurit în numărul nostru din urmă, că petiţia mitropolituluĭ n'a fost publicată de cît în urma uneĭ indiscreţiunĭ şi că lipsită de publicitate, cum se cădea să fie, şi înmînată m. s. regeluĭ de o persoană streină de politică, ea nu putea avea caracterul ce i s'a dat.

Se vede însă că şi explicaţiunile noastre aŭ nevoie de a fi explicate.

Am adaos, în adevăr, că e un simptom al timpuluĭ faptul că a putut produce atîta zgomot şi să dea loc la comentariĭ atît de greşite nişte cuvinte inocente, menite a nu fi măcar publicate.

Acest straniŭ fenomen l'am atribuit situaţiuneĭ speciale a guvernuluĭ actual, care, uitîndu-şĭ origina, nu-şĭ dă seamă de efectele scandalurilor ce provoacă.

Ne pare ciudat că autorul *Pavaneĭ* din *Voinţa Naţională*, orĭ oratorul de la *Dacia* care a făcut pe Beizadea Mitică să fugă din întrunire, să vadă în articolul nostru cea maĭ mică ireverenţă către m. s. regele.

Dar dacă la urma urmelor permitem comentariile, vom şti să împedicăm insinuările.

Avem obiceiul de a vorbi lămurit şi dar rugăm pe confraţiĭ noştri să ne discute părerile; nu să tragă deducţiunĭ din cele ce cred că pot citi printre rîndurĭ.

Este absurd a se vedea articolul „*un semn al timpuluĭ*“, un semnal de schimbare de atitudine.

Precum pretindem adese-orĭ că guvernul compromite interesele ţăreĭ, aşa am susţinut şi vom avea de sigur ocazia de a susţine şi în viitor, că guvernul compromite şi pe majestatea sa. Aceasta fără ca lealizmul nostru să poată fi bănuit“.

*

Comitetul partiduluĭ conservator se va întruni din noŭ azĭ la ora 6 p. m.

D.

Ziarul francez „La Liberté“, vorbind despre vizita împăratuluĭ Franz-Iosef în Romînia, zice că acest eveniment nu va întări situaţiunea guvernuluĭ D-luĭ Sturdza care va fi silit a remania ministerul.

Romîniĭ, maĭ adaugă confratele francez, carĭ sînt nişte spirite liberale cît timp trăesc în Franţa, odată întorşĭ în ţara lor, fac confuziune de principiĭ şi cu toate că sînt aproape republicanĭ se lasă a fi conduşĭ de un rege cu apucăturĭ de dictator.

Astă-noapte, pe cînd trenul accelerat care mergea la Cerna-Vodă, trecea pe podul de pe Dunăre, un pasager voind să treacă dintr'un vagon într'altul, a alunecat între şine şi a fost zdrobit de roatele vagoanelor într'un mod oribil.

După nişte scrisorĭ găsite în hainele nenorocituluĭ, s'a putut afla că se numeşte Leondardo Ion, din comuna Covaclar, plasa Mangalia, jud. Tulcea.

Duminecă, cu trenul de la 12 ore şi 45 m., aŭ sosit de la Sinaia cu un tren special D-niĭ Stoicescu, Poni, Palladi şi Stolojan.

D-niĭ D. Sturdza şi Eugen Stătescu, aŭ sosit cu trenul de la orele 7 şi 45 min. seara.

Epidemia de variolă e aproape să dispară cu totul din Capitală.

Erĭ nu aŭ fost de cît două cazurĭ.

Ni se comunică o ştire caraghioasă şi anume că principesa Maria a fost proclamată şef al regimentuluĭ 4 de roşiorĭ. Vinerĭ, înaintea întreguluĭ regiment, s'a făcut această proclamare şi principesa Maria s'a înscris în controalele acestuĭ regiment.

Cînd va veni şi rîndul prinţişorilor?

Mîine se inaugurează noua Hală Ghencea, din strada Călăraşilor.

D. Robescu, primarul Capitaleĭ, însoţit de maĭ mulţĭ consilierĭ, va azista la această inaugurare.

Astă-zĭ, la orele 1 p. m., Arhi Ducesa Ghizela de Bavaria, a plecat cu un tren regal de la Sinaia prin Predeal, părăsind ţara.

Regele, regina şi principiĭ aŭ însoţit-o pînă la Predeal.

Un mare incendiŭ a distrus erĭ 10 hectare din pădurea Statuluĭ, Tarcău, situată în apropiere de Piatra-Neamţ.

Am promis cetitorilor că vom publica la această ediţie, interesante amănunte în chestia schimbărilor de prefecţĭ.

Din cauza abundenţeĭ de materie, sintem nevoiţĭ să amînăm publicarea acestuĭ articol de reportaj, pe mîine.

JUDICIARE

Procesul Stelorian-Georgescu

Mîine Marţĭ, 8 Octombrie, tribunalul de Ilfov, secţia I-a va judeca în fond procesul Stelorian-Georgescu.

Se zice că Georgescu ar fi posedînd scrisorĭ din partea D-neĭ Stelorian şi pe carĭ le va citi mîine înaintea tribunaluluĭ. Georgescu se va apăra singur.

D-na Stelorian va fi apărată de D. C. Arion.

Dezbaterile promit a fi foarte interesante.

Poimîine, Mercurĭ, 9 Octombrie, va veni înaintea Curţeĭ de casaţie recursul rezervistuluĭ Ţăranu.

EXTERNE

Tribuna din Sibiŭ, publică un protocol relativ la împăcarea D-lor Dr. Lucaciŭ, Dr. Raţiŭ şi Iulian Coroianu.

Ziarele din Viena anunţă că ministrul de războiŭ rusesc a dat ordin fie-căruĭ regiment de cavalerie, ca să instruiască cîte 16 soldaţĭ în geografia Romînieĭ şi a Austrieĭ. In acest scop s'aŭ distribuit regimentelor de cavalerie numeroase hărţĭ ale Romînieĭ şi ale Austrieĭ.

După cum raportează societatea căilor ferate din Paris, 800,000 de străinĭ aŭ sosit în capitală cu ocaziunea vizitei ţaruluĭ. Străiniĭ aŭ produs o circulaţie de vre-o *80 milioane* de francĭ. După *Gil Blas*, *3.800.000* de oamenĭ aŭ fost în Paris în cursul festivităţilor. In cele 10.500 hotelurĭ ale capitaleĭ, aŭ locuit *450.000* de străinĭ. Pentru fie-care dintre cele 85,000 de case private, încă se pot socoti cîte 5 străinĭ.

Statul francez a cheltuit cu împodobirea Parisuluĭ şi cu manevrele, peste 7 milioane de francĭ.

Cu ocazia unuĭ discurs electoral, D. Szilagyi, fost ministru şi preşedinte al Camereĭ ungare, a zis alegătorilor săĭ din Pojon, în faţa cărora 'şĭ-a desfăşurat programul în calitate de candidat de deputat.

— Chestiunea naţionalităţilor trebuie rezolvată odată. Răul există, şi e adînc înrădăcinat. Trebuie stîrpit. Ca agitaţiunile naţionaliste să nu aibă maĭ mult teren prielnic, e de absolută necesitate ca societatea şi administraţia să se ocupe cu necazurile cele micĭ ale naţionalităţilor, ca afacerile lor să primească o rezolvare justă, curată şi simpatică. Dînsul — Szilagyi — e pătruns de însemnătatea acesteĭ misiunĭ. Trebuie tăiată vîna influenţăreĭ agitatorice! Trebuie să facem ca naţionalităţile să iubească statul, prin aceea că: stăpînirile îngrijesc de interesele lor în mod cruţător şi simpatic.

Decĭ nu legislaţiunea ţăreĭ, ci administraţia şi societatea maghiară vor rezolva chestiunea naţionalităţilor. Cea dintîĭ cu baioneta geandarmilor, şi, cea din urmă, cîntînd imnul de simpatică aducere aminte: *O, te büdös bocskor!*

ECOURI

Institutuĭ de fete *Bălteanu*, din calea Moşilor 162, autorizat din noŭ cu No. 6831 din 7 Septembrie curent, a început cursurile la 18 Septembrie, aşa că părinţiĭ carĭ nu şi-aŭ aşezat încă copilele în şcoală, pot merge să viziteze acest institut, spre a se încredinţa de bunul luĭ mers.

SPORT

Cursele de la Hipodrom.—Rezultatele:

Cursa I, (Premiul Floreasca). — Premiul I de 2000 de leĭ cîştigat de *Ware Riot*, al D-luĭ căpitan D. Paianu.

Cursa II-a, (Premiul Meri-Nanicĭ). — Premiul I de 3000 de leĭ cîştigat de *Sagesse*, a D-luĭ Alex. Marghiloman.

Cursa III-a, (Premiul societăţeĭ equestre). — Premiul I de 900 leĭ şi 50 la sută din intrărĭ cîştigat de *Sarrazin*, a D-luĭ G. Bădescu.

Cursa IV-a, (Premiul Jocqey clubuluĭ). — Premiul I de 3000 de leĭ cîştigat de *Daissy-Bell*, a D-luĭ Rioşeanu.

Cursa V-a, (Premiul minister. domeniilor).— Premiul I de 1500 leĭ, cîştigat de *Fedora* a D-luĭ Bădescu.

Cursa VI-a, (Premiul Mogoşoaia, Steeple-Chasse).—Premiul I de 2000 leĭ cîştigat de *Isere*, a D-luĭ Alex. Marghiloman.

Cursele de biciclete de la Velodromul romîn.—Rezultatele:

Cursa I-a.— Juniorĭ, 2000 metri. I, Vladimirescu; II, Reiner; III, Otto.

Cursa II-a.— Fond. Profesioniştĭ, 15000 metri 45 de turur̆i. I, Vlădoianu; II, Niţulescu; III, Mihăescu.

Cursa III-a.— Amatorĭ, 3000 metri, 9 turur̆i. I, George Ghiţă Ion; II, Vladimirescu.

Cursa IV-a.—Profesioniştĭ, 4000 metri, 12 turur̆i. I, Niţulescu; II, Mihăescu; III, Alois Pucher.

Cursa V-a.— Quadruplete, 2000 metri, 6 turur̆i. I, Equipa Vlădoianu; Equipa Mihăescu.

Wiegand alergătorul din Pesta n'a venit deşi işĭ anunţase sosirea.

In schimb Kaufmann de la *Teatrul Hugo*, a mers pe tandemul *Companiom*, făcînd maĭ multe figurĭ.

Bi-Ciclist.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

77

PRIMEJDIE DE MOARTE

XLV

Juditha

Juditha deveni mută de teamă şi de spaimă.

Fizionomia eĭ mă implora să vorbesc.

— Vreĭ să ştiĭ pentru ce?

Iţĭ voiŭ spune.

Kavanagh e omul cel maĭ mizerabil, cel maĭ viclean şi cel maĭ răŭ din lume.

El ţi-a spus că n'a maĭ iubit nicĭ o femeie pînă la D-ta?

Am maĭ fost căsătorit cu una şi întreabă-l de ce a murit.

E un agent al poliţieĭ ruseştĭ.

El a vîndut pe fratele soţieĭ sale şi l-a trimis în temniţă.

El a cercat în nenumărate rîndurĭ să ridice saŭ să suprime pe prietenul săŭ Taras, dar n'a reuşit...

Mă opriĭ înfricoşată.

— El e autorul atentatuluĭ care a făcut pe Taras să ajungă orb? strigă Juditha, cuprinsă de spaimă.

— El saŭ alţĭ oamenĭ plătiţĭ de el.

El a făcut să dispară Georges Gordon, el i-a plastografiat iscălitura ca să-ĭ ia averea, el a ruinat pe tatăl D-tale pentru a se îmbogăţi pe el.

Acum a preparat totul pentru a vinde în cîte-va ore tot ce posedă şi să plece din ţară, ştiind că primejdia îl aşteaptă, ştiind că în orĭ-ce clipă crimele luĭ s'ar putea descoperi.

Şi pentru asta n'aşteaptă de cît să te poată lua în căsătorie.

— E îngrozitor... şi greŭ mĭ-aş fi putut închipui aşa ceva.

Omul pe care îl credeam cel maĭ bun amic al nostru!

— Trebuie să mă crezĭ. Nu te pot părăsi înainte de a te fi convins de trădarea luĭ şi de puterea ce are de a distruge tot ce-ĭ stă în cale.

Caută de ascunde totul.

In urma unuĭ cuvînt ce el va telegrafia, se va îndoi supraveghiarea la frontiera rusească.

Georges va putea fi prins şi trimis într'un exil depărtat, care duce maĭ tot-d'a-una la nebunie saŭ sinucidere.

— Nu trebuia să-mĭ spuĭ toate astea,— făcu Juditha tremurînd de spaimă.

— Ba trebuia!

Omul de legĭ care mă cîrmuieşte, spusese că acest Kavanagh te va împinge către o căsătorie imediată.

Primejdia era prea mare, cu toate astea eŭ comptam că iubirea îţĭ va da puterea şi curagiul de a nimici comploturile acestuĭ om.

Gîndeşte-te la pericolul logodniculuĭ D-tale, la suferinţele tatăluĭ D-tale!

— Vorbeşte-mĭ,—zise ea în sfîrşit hotărîtă,—vreaŭ să ştiŭ totul.

Iĭ povestiĭ cu de-amănuntul tot ce ştiam despre Kavanagh, şi pe urmă îĭ naraĭ maĭ multe incidente, carĭ dovedeaŭ fidelitatea luĭ Gordon faţă de logodnica sa, şi în acelaş timp, bunătatea şi generozitatea luĭ faţă de mine.

Inainte de despărţire, ea îmĭ strînse călduros mîna, simţind ce sinceră simpatie am pentru dînsa, şi mă rugă să-ĭ iert vorbele aspre ce-mĭ adresase şi chiar pe cele maĭ aspre încă, pe carĭ le avusese în cuget.

— Te poţĭ încrede în mine, — zise ea cu un aier hotărît.

Dacă va fi nevoie, voĭ rivaliza în duplicitate cu Kavanagh.

Iĭ dăduĭ adresa mea, pentru a-mĭ scrie dacă va avea nevoie şi mă depărtaĭ.

XLVI

La Douvres

Juditha îmĭ scrise pe la sfîrşitul săptămîneĭ; ea pretextase o indispoziţie oare-care pentru a nu primi pe Kavanagh Dumineca următoare.

— E foarte adevărat, scumpă prietenă, — adăugă dînsa, — că sînt teribil de zdruncinată din pricina nelinişteĭ şi aşteptăreĭ. De ce nu sîntem maĭ bătrîne cu cinci-spre-zece zile!»

Nesiguranţa noastră nu putea dura mult timp.

Cam pe la mijlocul săptămîneĭ care a urmat aceleea în care am avut întrevederea cu Juditha, primiĭ o telegramă.

Inima îmĭ bătu cu putere, constatînd că ea vine din Berlin.

Depeşa era scurtă şi redijată în termenĭ enigmaticĭ.

«Totul merge bine. Douvres, Vinerĭ, dimineaţă.— Ivan Fără Nume.»

Prima mea impulziune fu să telegrafiez aceste bune-veştĭ Juditheĭ, dar D. Pelham, căruia îĭ încredinţasem puţin cîte puţin principalele incidente ale drameĭ ce se juca, mă opri la vreme.

— E probabil, cum îţĭ închipuieştĭ, că numele luĭ Gordon a fost omis prin prudenţă; dar depeşa nu spune că el se află la Berlin şi ar fi prea imprudent, ca să nu zic crud, să avertizezĭ pe Miss Bell înainte de a şti cu siguranţă dacă logodnicul săŭ a scăpat saŭ nu din mîinile poliţieĭ ruse.

Ea nu-l aşteaptă aşa de grabnic; e maĭ bine decĭ, dupe cît îmĭ pare, să maĭ petreacă două-treĭ zile de nelinişte, de cît să sufere o amară deziluziune.

Singură supoziţia că Gordon ar putea să nu fie cu Ivan, mă făcu să cedez numaĭ de cît D-luĭ Pelham, şi temerile ce ştiuse să-mĭ inspire, turburară pe dată limpezile mele presupunerĭ.

D. Pelham împreună cu mine, pornirăm către Douvres, Vinerĭ dimineaţă. cu maĭ multe ceasurĭ înainte de ora hotărîtă pentru sosirea bastimentuluĭ.

Imĭ obosiam ochiĭ privind lung şi trist pe întinsul măreĭ.

In sfîrşit, un marinar, ştiind ce caut, îmĭ arată în depărtare o mică negură care zicea că e bastimentul.

Negura se apropie, se măriĭ, şi pe dată ce putuĭ distinge pasageriĭ de pe punte, văzuĭ şi recunoscuĭ talia înaltă a luĭ Georges care flutura o batistă.

Purta un costum deschis, care îl arăta şi maĭ robust.

Maĭ de aproape, zăriĭ, între buzele sale, pipa; de astă dată era fără doar şi poate el!

— Iată-l! strigaiŭ eŭ, arătîndu-l informatoruluĭ.

— Dar pe D. Ivan, îl vezĭ?

In surescitaţiunea mea, îmĭ uitasem de dînsul; dar descoperiĭ, căutîndu-l, slaba-ĭ siluetă strînsă într'o redingotă îmbumbată.

Revenind la Georges, văzuĭ pe frumoasa-ĭ figură răsărind un surîs uşor şi mi se păru că sînt gata să izbucnesc în lacrimĭ de bucurie.

D. Pelham însu-şĭ surîse văzîndu-mă atît de voioasă.

Numaĭ figura luĭ Ivan Fără Nume rămăsese neschimbată.

Faţa îĭ era pămîntoasă şi obosită de drum, iar ochiĭ luĭ de maĭmuţă, cu fixitatea-le penibilă, păreaŭ a spune că eĭ nu văd nimic plăcut în lumea asta.

In sfîrşit, ne regăsirăm.

Georges îmĭ strînse mîna şi mă sărută frăţeşte pe amîndouĭ obrajiĭ.

— Şi Juditha... ce face?

— Bine, foarte bine!

— Dar Taras?

(Va urma)

Proprietar, CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ „Adevĕrul" Pasagiul Bănceĭ Naţionale — Tipărit cu cerneală E. T Gleitsmann, Dresda